

Algemeen

Nederlandsch Nieuws- en Advertentie-Blad

N E D E R L A N D E N .

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Maandag den 22 Maart.

De vergadering ten half drie ure geopend en de notulen der vorige zitting goedgekeurd zijnde, brengt de centrale sectie, bij monde van den Griffier, rapport uit, wegens de laatst, aangeboden ontwerpen van wet betrekkelijk de tienjarige begroting en de buitengewone begroting voor 1820. Deze zijn als volgt:

Gewoon gedurende 10 jaren.	Buitengewoon voor 1820.
1. Huis des Konings . . . f 2,600,000 : 00	
2. Secretarij van Staat enz. 1,005,143 : 00	f 367,200 : 00
3. Buitenl. Zaken 678,790 : 00	" 71,500 : 00
4. Justitie 246,500 : 00	" 3,917,210 : 88
5. Binnenl. Zaken en Waterstaat 2,267,533 : 42	" 2,309,687 : 50
6. Verkeers- en andere zaken	
7. Katholijk Roodsch-Katholiek Eeredienst	
8. Publiek Onderwijs, de Nationale Nijverheid en de Koloniën 1,022,355 : 06	" 885,525 : 00
9. Financien 26,829,742 : 67	" 10,972,119 : 48
10. Marine 5,395,291 : 34	" 101,685 : 17
11. Oorlog 16,677,062 : 17	" 2,783,148 : 17
f 59,875,952 : 89	f 21,314,481 : 79

Voorts is bij deze voordragt ter beschikking van Z. M. gesteld eene som van een millioen guldens ter bestrijding van onvoorziene uitgaven, gedurende het jaar 1820.

Bij haar rapport verklaart de centrale sectie dat zij geene aanmerkingen zal maken omtrent die punten, waarover zij zich reeds bij de aanbieding van de vorige ontwerpen heeft uitgelaten. Twee afdeelingen hebben haar gevoegen te kennen gegeven over de veranderingen welke in de tegenwoordige ontwerpen gemaakt zijn geworden. Eene sectie heeft den wensch geuit dat de uitgaven der Justitie mogten zijn uitgetrokken geworden, *by memorie*, op het gewone tienjarig budget, en dat dezelve niet op het buitengewone waren gebragt. Sommige leden hebben gewenscht dat de organisatie der regterlijke magt aan de Kamer ware voorgedragen geworden, eer de discussiën over het budget plaats hadden. Zie daar wat ons het opmerklijkste in het rapport van de centrale sectie is voorgekomen. Wordt besloten dit rapport te doen drukken, en aan de leden rond te deelen (hetgeen de Voorzitter zegt, nog heden avond te zullen kunnen geschieden) en de discussie te bepalen op aanstaanden Woensdag, des morgens te tien ure.

De President brengt ter kennis van de Kamer eene boodschap van Z. M., waarbij worden ingezonden drie ontwerpen van wet, een gedeelte uitmakende van het nieuwe burgerlijk wetboek. Het eerste ontwerp behelst den 21sten en 22sten titel, handelende Over de curatele van minderjarigen enz. Het tweede bevat den 23sten titel en is betrekkelijk het houden van de registers van den burgerlijken stand, het derde behelst den 24sten titel, tot opschrift hebbende: Over

de lichamen en stichtingen als personen beschouwd. — Wordt besloten deze ontwerpen te doen drukken, aan de leden rond te deelen, en aan de sectiën van de Maand October te verzenden.

Bij eene andere boodschap van Z. M., worden aan de Kamer ingezonden twee ontwerpen van wet, het eerste, houdende: *Algemeene bepalingen over het beleid der Justitie*; het tweede wegens de samenstelling en de magt van het Hoog Gerechtshof of den Hoogen Raad.

Bij de boodschap, behoorende tot het eerste ontwerp, geeft Z. M. Hoogstdezelfs leedwezen te kennen van bij deze niet tevens te hebben kunnen overgeven de organisatie der gerechtshoven en regtbanken; Z. M. vermeent echter voorloopig het tegenwoordig voornaam gedeelte van de regterlijke organisatie aan de deliberatie der Kamer te moeten onderwerpen.

In de Koninklijke boodschap wegens den Hoogen Raad, geeft Z. M. te kennen, dat de stad Breda aan Hoogstdezelfen is voorgekomen het geschikste te zijn voor den zetel van voorzeiden raad, aangezien derzelver ligging, midden in het rijk, zeer bevorderlijk aan de gemeenschap met alle deelen van het rijk. De leden van dezen Raad zullen moeten zijn en regten geëduceerde personen boven de 35 jaren oud. Zij zullen geene andere ambten bekleeden, nooh leden van de Staten-Generaal of de Provinciale Staten mogen zijn. Voor den Hoogen Raad zullen, overeenkomstig art. 177 der Grondwet, te regt staan de leden van de Staten-Generaal, de hoofden der Departementen van algemeen bestuur, de leden van den Raad van State enz. Bij art. 178 der Grondwet bepaald zijnde, dat de wet de andere ambtenaren en leden der Hooge Kollegiën zonde aanduiden, welke wegens misdaden, door hen gedurende den tijd hunner functiën begaan, voor den Hoogen Raad te regt moeten staan, zijn bij dit ontwerp die ambtenaren en Kollegiën nader aangegeven. Onder deze zijn de Ambassadeurs, de leden van de Rekenkamer en van het Hoog Militaire Gerechtshof, met derzelver Secretarissen, de Groot-officieren van 's Konings huis, enz.

Bij art. 7 en volgende wordt de indicature van den Hoogen Raad bepaald. — Art. 15 en 16 van de Grondwet tot de surcheance van betaling welke de Hoogen Raad zal mogen verleenen. De Raad zal op de bij den zelve ingediende rekwesten, indien daartoe termen voorhanden zijn, provisionele surcheance mogen toestaan, doch niet langer dan voor den tijd van een jaar.

Art. 19, het laatste van dit ontwerp, bepaalt de tractementen der leden en ambtenaren van den raad; dat van den President zal zijn 8000 guldens, van den vice-President 6000, van de leden 5000, van den Prokureur-Generaal 7500, van de substituten 5000, van den Griffier 5000.

Wordt besloten deze ontwerpen te doen drukken, aan de leden rond te deelen, en naar de afdeelingen van de maand Maart te verzenden.

Eindelijk, is nog bij de Kamer ingekomen een verzoekschrift, houdende aanmerkingen wegens het Hoog Militaire Gerechtshof. Verzonden naar de commissie tot de petitiën.

De zitting wordt opgeheven en gesadjourneerd tot aanstaanden Woensdag, des morgens te tien ure.

's Gravenhage, den 28 Maart.

Den 21, 22 en 23sten dezer heeft de heer M. J. D. Meijer, te Haarlem, gepleit voor den graaf van St. Leu, Lodewijk Buonaparte, eischer, tegen den heer Officier van Justitie, als Procureur des Konings, gedaagden, wegens het paveljoen in het Haarlemmer-hout, hetwelk de Graaf van St. Leu als zijn Partikulier eigendom terug vordert. Bijzondere redenen verhinderen ons, voor als nog, den aard van dit zonderling geding, waarin een gewezen Koning zijnen opvolger, in regten betreft, aan onzen lezeren mede te deelen; wij bevinden ons anders daartoe wel in staat; maar wij weten, wat sommige lieden daarvan ook mogen zeggen of denken, te eerbiedigen hetgeen eerbied en bescheidenheid verdient. Zoodra echter het vonnis zal zijn uitgesproken, zullen wij niet nalaten hetzelfde te doen kennen.

— Den 22, is te Parijs uitgegeven een werk dat niet na kan laten de aandacht van het publiek te vestigen, zoo door deszelfs inhoud, als wegens den naam van den schrijver en dien van hem welke op dat werk aanteekeningen heeft gemaakt. Het is eene *Geschiedenis van het Engelsch Parlement*, van deszelfs oorsprong af, in 1234, tot aan het VII. jaar der Fransche Republiek, gevolgd van het groot Charter, door Lodewijk Napoleon, met eigenhandige aanteekeningen van Napoleon.

— Sommige Fransche dagbladen hebben melding gemaakt van eenen opstand in Portugal, doch de *Moniteur* heeft die tijdingen tegengesproken en verzekert dat in dat land de volmaaktste rust heerscht.

— In de plaats van Zijne Exc. den Luitenant-Generaal Sweerts de Landas, overleden, is tot Gouverneur dezer Residentie benoemd Zijne Exc. de Graaf van Limburg Stirum, Commandant van het eerste Generaal-Commandement te Amsterdam. Zijne Exc. de Luitenant-Generaal Trip zal den Graaf van Limburg Stirum, in het eerste Generaal-Commandement vervangen.

— Men schrijft uit Brussel, dat aldaar, met 1 April, een nieuw Dagblad zal worden uitgegeven, ten titel hebbende: *l'Impartial* (de onpartijdige) (1), waarvan eigenaar is de heer Picard, die tot dus verre met den heer Fiocardo het *Orakel* schreef, welk laatste dagblad, volgens een bericht, dat het in Brussel geplaatst is, het bijzonder eigendom van laatgemelden is gebleven.

Het *Journal de Belgique*, van den 26 dezer behelst een artikel, dat wegens de zaak van den heer van der Straeten, en die van de zeven Brusselsche Advocaten eenige daadzaken doet kennen, die men tot heden toe nog niet algemeen wist. Daar dat artikel van eene goede hand schijnt te komen, deelen wij deszelfs voornamen inhoud alhier mede:

» De heer van der Straeten heeft een werk gemaakt hetwelk op zich zelf een stelsel is van staats-huishoudkunde, dat door hem ontwikkeld en toegepast wordt op den landbouw, de fabrieken en den koophandel van het Rijk.

» Bij verscheiden gelegenheden verwijt hij op eene harde wijze aan de Ministers dat zij handelen in eenen anderen geest dan zij moesten doen, naar zijn inzien.

» Men heeft den Schrijver wegens dit werk in regten vervolgd; niet uit hoofde van de honende uitdrukkingen, waarover de Ministers zich zouden hebben te beklagen; maar ter zake dat hij door dit werk het publiek zoude hebben verontrust of getracht hebben zulks te doen; of wantrouwen en tweespalt tusschen de ingezetenen des Koninkrijks te doen ontstaan, en dat hij daardoor zoude zijn vervallen in de eene of andere der criminele, correctionele of policie-straffen, bij een besluit van 1815 (20 April) bepaald tegen diegenen die dergelijke buitensporigheden zouden trachten te begaan, waarvan de beteugeling aan een speciaal Gerechtshof werd opgedragen en vervolgens naar het Hof van Assises verwezen.

» Het schijnt dat de raden van den betichten hem eene geschreevene Consultatie hebben gegeven, houdende, dat hij ter dezer zake niets had te vrezen; ten minste is er een gedrukt stuk, in den vorm van eene Consultatie in het licht verschenen, houdende de namen der zeven Advocaten die van dit gevoelen zouden zijn.

» De publiciteit, aan dit gedrukte stuk gegeven, heeft

dezen Advocaten eene regterlijke vervolging op den hals gehaald; van denzelfden aard als die tegen den heer van der Straeten gerigt.

» Het is zeker, dat de Advocaten die publiciteit, als van hunnent wege gedaan, tegenspreken, en dat de heer van der Straeten dezelve erkent als alleen zijn werk te zijn.

» Gedurende de instructie van het proces ter eerste instantie tegen de Advocaten, werd door de Kamer tot het stellen in staat van beschuldiging in de zaak van meergenoemden van der Straeten, den 3. dezer maand, een vonnis gewezen, houdende: » dat de » injurien en lasterlijke aantijgingen tegen de Minis- » ters van Zijn Majesteit niet vallen in de klasse der » daadzaken, waartegen bij het Besluit van den 20 » April 1820 is voorzien; dat dit Besluit niet kan » toepasselijk worden gemaakt op verscheiden zinsne- » den door het openbaar Ministerie in deszelfs rap- » port aangehaald; dat om eene strafwet op eene daad- » zaak te kunnen toepassen, de wet die daadzaak dui- » delijk moet hebben uitgedrukt, hetgeen hier niet » plaats heeft; dat het bevel tot gevangenneming (*l'or- » donnance de prise de corps*), door den eersten re- » ter uitgevaardigd, gebrekkig is uit hoofde dat het niet » uitdrukkelijk de daadzaken vermeldt en dat het ze » allen met den naam van misdrijf bestempeld; en » doet mitsdien het voorz. bevel te niet.

» Dit is het eerste gedeelte van het vonnis.

» Het hof, uit kracht van de magt, aan hetzelfde verleend bij het Wetboek van strafvordering, van op eenen anderen grond, dan dien, welke aan hetzelfde is voorgedragen, de beschuldiging te vestigen, heeft volgens een mondelijk rapport, in aanmerking genomen, » dat de zinsneden, welke men aantreft » op bladzijden 34, 35, 37, 38, 68, 97, 320 en 328. » van het werk, van dien aard zijn, dat men zeggen » kan dat de Schrijver, door dezelve, in verband met » het gansche werk beschouwd, getracht heeft, tus- » schen de ingezetenen van dit Koninkrijk, wantrouwen » en tweespalt te verwekken; dat hetgeen hem uit » dien hoofde kan worden te laste gelegd genoegzaam » is om tot het stellen in staat van beschuldiging te » doen besluiten, en verwijst hem alzo naar het » Hof van Assises.

» Zie daar eene specifieke en bepaalde beschuldiging, welke niet alleen op wantrouwen, en tweespalt, waarover ik niet gesproken heb, maar op een Consultatie is gegeven.

» Men heeft eenen verdediger *ex officio* aan den beschuldigten gegeven (den Advocaat de Burck). Een ieder gevoelt welk eenen pligt hij zal hebben te vervullen, zoo wat aangaat de daadzaak als de intentionele questie. *Sub judice lis est*, met de volle vrijheid om een gevoelen te hebben voor of tegen de beschuldiging.

» De zeven Advocaten zijn, op hunne beurt, voor dezelfde Kamer tot het stellen in staat van beschuldiging, verwezen, ter zake van eene Consultatie, gegeven wegens de deugdelijkheid van eene eerste vervolging, welke reeds door die Kamer is vernietigd.

» Ik bedrieg mij, het is alleen ter zake van de publiciteit van het voorsz. gedrukte stuk. Wat de zaak zelve betreft, indien daarvan questie was, indien men kan vervolgd worden wegens een gevoelen strijdig met de uitspraak van een regterlijk gewijsde, dan zouden de betichte Advocaten buiten alle schuld zijn; daar zij wegens het gevoelen dat men hun toelegt, volkomen zijn geregtvaardigd door het vonnis van den 3 Maart voormeld, waarbij de uitspraak van den eersten regter wordt te niet gedaan.

In het *Orakel* van den 27 vindt men denzelfden brief, met uitlating echter van eenige zinsneden. Hij is daar ondertekend:

BARTHELEMY.

Brussel, den 24 Maart.

De dag waarop de heer van der Straeten voor het hof van Assises zal verschijnen, is nog niet bepaald. Hij zal *ex officio* verdedigd worden door den heer de Burck, een zeer bekwaam Advocaat, die onder de Fransche overheersching, gedurende eenigen tijd Procureur-Generaal bij het Gerechtshof in 's Gravenhage was, alwaar hij den heer Beyts opvolgde. Hij was ook de verdediger, *ex officio*, van den heer Charles Donij, wiens zaak voor eenige jaren zoo veel gerucht heeft gemaakt.

ZAKEN VAN SPANJE.

De nieuwe orde van zaken vestigt zich meer en meer, en de omwenteling wordt voltooid zonder

(1) Men zal zich aan gemeld Blad kunnen abonneren bij M. de Lyon, Boek- en Muziek-handelaar op het Spui, L. Q. N. 72; bij wien het Prospectus gratis wordt afgeleverd.

er bijna een druppel bloeds wordt vergoten. Te Valencia echter zijn eenige personen slagtoffers van 's Volks woede geworden, en de Generaal *Elio* heeft zich weg gemaakt, zonder dat men wete verwaarts hij zich heeft begeven. De Koning, die de Constitutie met de meeste rondborstigheid aankleeft, heeft onderscheiden besluiten genomen die aan de Natie aangenaam zijn; als een, houdende herstel van de vrijheid der drukpers; een ander, waarbij de Inquisitie wordt afgeschaft; een derde, waarbij de graaf van *Valparaison*, een ijverig patriot, wordt benoemd tot Kapitein van de *Gardes-du-corps*, in plaats van den Hertog van *Alagon*; een vierde waarbij andere benoemingen van oprechte Vaderlanders tot hooge en aanzienlijke posten worden gedaan.

Van Kadix heeft men nog geene stellige berigten. Men denkt echter dat die stad in de magt van *Quiroga* is, en men zegt nog dat de gansche vloot zich mede voor de opwenteling heeft verklaard.

FRANKRIJK.

Parijs, den 23 Maart.

In de zitting van de Kamer der Pairs van den 21 dezer heeft de commissie rapport uitgebragt op het ontwerp van wet, in de Kamer der gedeputeerden aangenomen, wegens de opschorting der individuele vrijheid. De *Rapporteur*, de Markies *Garnier*, heeft, uit naam der commissie, voor de aanneming geadviseerd. Dit rapport is met algemeene stemmen opgemaakt. De discussie is op aanstaanden Donderdag bepaald.

De Kamer der Gedeputeerden van denzelfden dag is de discussie geopend wegens het ontwerp van wet betrekkelijk de censuur de dagbladen. De heeren *Laisné de Villevesque*, *Chauvelin* en *Dauvout* verklaren zich daartegen met alle de kracht hunner welsprekenheid, terwijl de wet verdedigd wordt door de gedeputeerden *Labourdonnaye*, *Casteljajac* en de *Marcellus*.

De redevoering van den heer *Chauvelin* heeft eenen diepen indruk op de vergadering gemaakt. » Ik heb, zeide hij, onder anderen, de willekeur gewild om u op te sluiten; ik wil gerustheid voor die willekeur; ik wil niet door uwe klagen worden lastig gevallen; ik wil uwe vorderingen verwijderen, omdat ik bereid wil zijn daarop te antwoorden; ik wil nog afzagen het bestendige voorrecht hebben van het heerschen, en zal alleen mijn leed doen heerschen. »

Men heeft opgemerkt dat de heeren *Labourdonnaye* en *Casteljajac*, beide van de anti-liberale partij, echter zich sterk tegen de censuur hebben uitgelaten, en verklaard, dat zij die aan het Ministerie slechts toestonden voor den tijd der tegenwoordige zitting. Het centrum der vergadering de discussie, die nauwelijks was begonnen, willende gesloten hebben, verwekt dit eenige beweging, en de vergadering besluit dat de discussien morgen zonden worden hervat.

In de zitting van den 22^{den} zijn de discussien voortgezet. De heeren *Manuel* en *Devaux* hebben zich op eene krachtige wijze tegen het ontwerp, en de heeren *Portalis*, Commissaris des Konings, en *Desalis* voor hetzelfde verklaard. Den volgenden dag de discussie hervat zijnde, hebben nog het woord gevoerd tegen de wet, de heeren de *la Fayette*, *Stanislas-Girardin* en *Benjamin Constant*.

In de zitting van de Kamers der Pairs van den 23 zijn de discussien geopend over het ontwerp van wet betrekkelijk de individuele vrijheid. De Maarschalk *Jourdan*, de Graaf de *Séguin* hebben zich sterk daartegen verklaard; zij beschouwen die wet als noodlottig voor den troon en voor den staat. De Graven *Lemercier* en *Valence* spraken in denzelfden geest, terwijl de wet verdedigd werd door de Graven *Desaze* en de *Saint-Roman*.

De voortreffelijke graveur *Ambrosius Tardieu* heeft den gelukkigen inval gehad van de portretten te vervaardigen en uit te geven van de Pairs, de Gedeputeerden en Schrijvers van Frankrijk, die zich bij de Natie en bij het menschedom verdienstelijk hebben gemaakt door hunne edele pogingen, aangewend ter behouding van het Charter en de wet op de verkiezingen. Reeds zijn van die verzameling, welke door alle vrienden van eene Constitutionele vrijheid met gretigheid zal worden ontvangen, in het licht verschenen de beeldenissen van *Benjamin Constant*,

Demarcay, *Manuel* en *Mechin*, uitmakende de eerste aflevering. De prijs van elke aflevering is 5 francs.

Mengelwerk.

Vervolg en slot van het artikel VERKIEZINGEN. (Zie ons nummer van den 22 Maart).

Thans de drierlei soort van verkiezingen nagespoord hebbende, moeten wij nog een oogenblik bij de Provinciale Staten stilstaan. Deze, ofschoon dus uit drie erkende standen zamengesteld, stemmen nogtans hoofdelijk, dat is, ieder stand heeft niet eene stem, maar ieder lid, als tot het geheel behoorende, stemt voor zich zelf. Zoo geschiedt nu eindelijk de keuze voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal, en wanneer dezelve niet in den geest en naar den wil of het uitgedrukt gevoelen der Natie geschiedt; aan wie anders is dit te wijten dan de onderscheidene stemgeregtigden en kiezers, die door grootere belangstelling en waardering van hunne voorregten, het in hunne magt zonden gehad hebben, dat gebrek voortekomen.

Eene bijzonderheid kan ons bij de beschouwing der Provinciale Staten niet ontgaan, dat, namelijk, in dezelve, gelijk uit de hoofdelijke stemming blijkt, het verschil der standen ophoudt en zich in het geheel verliest, om daaruit een staatkundig ligchaam samen te stellen, waarvan de deelen onderling gelijk zijn. (1).

Hier worden de ingezetenen van iedere provincie weder verbeeld, hetgeen zij ook wezenlijk en in der daad zijn, namelijk, gelijk voor de wet. Om evenwel tot deze eenvoudige vertegenwoordiging of die verbeelding des volks te komen, is men begonnen, hetzelfde in drie hoofdtakken van een te scheiden, waarvan ieder langs een bijzonderen weg tot die vertegenwoordiging opklimt. De hoofdgrond dezer zonderlinge instelling, moet waarschijnlijk gezocht worden in het denkbeeld of de meening, dat er tegenstrijdige belangen in den staat, en tusschen dezelve ingezetenen aanwezig zijn. Die meening hangt enkel van het oogpunt af, waaruit wij den staat beschouwen. Zien wij alleen op onze betrekkingen en aan gelegenheden, zoo stuiten wij gedurig op de belangen van anderen. Maar plaatsen wij ons op het toppunt eens bergs, van waar wij het geheel beschouwen kunnen, dan worden wij ontwaar, hoe dat stuiten slechts schijnbaar zij, en iedere beting alzoo mede werke, om het gansche rederwerk geregeld in omloop te houden, en dat het geluk, het vernemen en de middelen des staats voor die eens anderen noodzakelijk zijn. Doch gesteld, dat er wezenlijk die strijdigheid van belangen bestaat, behoeft dan het geheel nog wel door drie demarcatie-linien nauwkeurig van een gescheiden te worden, om dat verschil als met een trekpen afteteekenen. Zoo hetzelfde bestaat, zal ieder individu, gemeente of district dan niet juist die personen voor de verdediging hunner regten en belangen kiezen, die zij het best daarmede bekend en daartoe in staat oordeelen. Gij zult het zien, brengt slechts de keuze dier personen meer regtstreeks tot het volk of de belanghebbenden over, en zonder twijfel zal men de bekwaamsten in den lande voor de wetgeving weten te vinden, zonder twijfel zal ieder stand de vertegenwoordigers uit den zijnen nemen, indien het belang, 't welk elk bij eene goede vertegenwoordiging heeft, denzelfden aantoot, dat juist hier de beste en kundigste mannen tot dat einde gevonden worden. En ligt deze waarheid ook nu niet reeds ten grondslag bij de verkiezingen door de Provinciale Staten? Immers (gelijk wij reeds aanmerkten) behoeven zij zich daarin niet tot eene evenredigheid te bepalen, die het bestaan der drie standen oppervlakkig zou schijnen te vorderen. Zonder op dezelve te letten, wordt iedere provincie verondersteld in het algemeen diegenen te kiezen, welke zij daartoe voor de geschiksten houdt; en in ieder der laatsten worden dus weder de drie standen opgelost of tot één gebragt, om de Natie als een geheel te verbeelden.

(1) De Standen zitten in de vergadering wel van elkander gesonderd, en ieder op zich zelve; maar zij zijn daarom niet verpligt, om ieder uit den zijnen leden voor de wetgeving te kiezen, gaande deze keuze (art. 144 der Grondwet) over de gansche bevolking der provincie. Wat dus het materiele betreft, ligt het verschil van standen in de Provinciale Staten nog zwaarder, maar wat het morele aangaat, houdt hetzelfde op, wij niet elke stand in onderscheiding van de andere zijne vertegenwoordigers verkiest, maar de gesamenlijke leden der Staten kiezen, om die voor het gansche Volk of de Natie te bevestigen.

Ofschoon het nu ook onverklaarbaar, ten minste allerwonderlijkst, voorkomt, het Volk eerst in standen te splitsen, en hetzelfde dan weder ten laatste tot een geheel te vereenigen, zoo kan men er nogtans het eigenlijke doel of oogmerk niet in voorbijzien. Reeds hebben wij gezegd, dat de meening van strijdige belangen daartoe den grond gelegd had. Doch in 't algemeen schijnt men bij die zeldzame uitoefening van het kiesrecht voornamelijk op het oog te hebben gehad, de aandacht des volks door draagsporen van het regte gezigtspunt af te leiden, waar-schijnlijk bevreemd voor het geweld der haistogten, zoo men, gelijk in Engeland, den invloed van hetzelfde onmiddelijk en tastbaar deed merken. Maar hoe die invloed ook verzwakt en als tot eene zeer verlangde berekening zij teruggebragt, zoo heeft men nogtans gemeend door eenen erfelijken adel een tegenwigt aan dien invloed te moeten stellen, en die even als tot een voormuur van den troon te maken (1). Van hier de ridderschap, als een erkend ligchaam der edelen, die, nit hoofde hunner geboorte en aanzien, even zeer aan de bescherming of de gunsten van den Souverein is gelegen, als zij wegens huane bezittingen en vermogen aan eene bestendige orde van regering moeten verkleefd zijn, welke hun het rustig genot daarvan kan waarborgen. Daar wij nu evenwel eene eerste Kamer hebben, wier leden uit de aanzienlijksten van den lande genomen en voor hun leven benoemd, dus onafhankelijk van het volk en den troon zijn, zie ik geene reden, waarom de tweede Kamer, de natuurlijke vertegenwoordigster des volks, hoven dien nog aan den invloed van een erfelijken adel moest onderworpen worden. Doch gelijk de zedelijke kracht der dingen al het lichamelijke geweld opweegt, zoo doet, om mij zoo eens uit te drukken, de materiele zamenstelling onzer drie standen minder af, dan de geest, die onder de menschen heerscht; en de erfelijke adel mag dan op nieuw als een erkend ligchaam tusschen het volk en den troon geplaatst zijn, het gevaar van zijnen invloed is met den tijd geweken, die thans de verschijnselen van spoken en schimmen belacht: ook van dien kant kunnen wij ons gerust op de Grondwet verlaten, die ons niet tot den nacht der middeleeuwen zal terugbrengen, al heeft zij in den vorm daarvan iets overgehouden. De kracht der verlichting is grooter, dan die van gewilligen drukletter en der woorden, zoo deze niet de uitdrukking van den ontwikkelden geest der menschen zijn. Wat zeggen benamingen, indien zij derzelve eigenlijke beteekenis hebben verloren? Het zedelijk geweld der dingen verwringt de instellingen tot hetgeen zij zijn moeten, en onder de gedaante of in den vorm der leenroerigheid leeft de mensch vrij en zijner natuur waardig, zoo hij den staat der kindsheid ontwassen is. Behoeven wij die waarheid ver te zoeken? Hebben wij niet gezien, dat onze wetgevende vergadering (2) zich, (in weerwil van de door de beste staatkundige Schrijvers afgekeurde wijze van zamenstelling derzelve) op de uitstekendste wijze van haren pligt heeft gekweten? Is het niet gelukkig, hoe of braafheid en kennis zich boven den vorm van gebrekkige inrigtingen verheffen, en deze onmagtig zijn den geest aan slaafsche banden te ketenen? Zoo lang die ijver, die goede trouw, die vaderlandsliefde, die talenten leven en werkzaam

(1) Men zegt, dat in sommige vergaderingen der ridderschap, mondeling en niet bij gestoten briefjes, de leden voor de Staten gekozen worden. De minste kennis van het menschelijk hart, dat zoo gedurig door vrees, bedenkingen en haistogten geleid wordt, die het tot een speelbal van eenige invloed-hebbende personen maken, doet ons gereedelijk inzien, hoe dat mondeling stemmen een middel in de hand van het despotismus kan worden, om de voorrechtchers van hetzelfde en dienestige burgers in de wetgeving te brengen. Al wat de vrijheid van stemmen, vooral ten aanzien der verkiezingen, aan handen legt, loopt gewoonlijk daarop nit, dat het dirigerend hoofd eener zoodanige vergadering de keuze in handen krijgt, en dus laat kiezen, dien hij het meest gunstig is. En zoo er dan eens een tijd kwam, waarin de ridderschap tot keuning en bedwang van het geweld zich aan de zijde des Volks moest scharen, zou het mondeling stemmen, door vrees voor misnoegen en vervolging, dan niet alle veerkracht verlammen, en te weeg brengen, dat de braven en moedigsten wierden voorbijgegaan, om slechts de gekwetsde personen van het verdrukkend gezag voor de Provinciale Staten te kiezen, van wier goede zamenstelling toch de vaderlandsliefde en deugd der Vertegenwoordigers des Volks afhangen.

Men denke hier eens over na, om bij tijds te veranderen, wat anders welligt te laat mag zijn: wie kan de toekomst ontraadselen, daar men niet eens weet, waarmede het tegenwoordige bezwaard is!

(2) Of die leden namelijk, welke zich den dank der Natie hebben verworven, en den roem van onze vrijheid en onafhankelijkheid voor geheel Europa gehandhaafd.

zijn (3), wat beleekenen dan standen, daar ieder in den anderen leeft, en allen het algemeen geluk beoogen!

R. O.

(3) Hieruit volgt nu echter, dat de waarborg voor eene goede wetgeving eerder in de menschen, dan in onze instellingen te zoeken zij. Wij zouden de Sophismen van den Ministerielen Bedenker in het elfde nummer der *Weegschaal* (1819) hulde bewijzen, met te beweerden, dat die waarborg even voldoende en genoegzaam ware, als of zij buiten het toevallige van deugd, kunde en eerlijkheid bestond. Maar zoo wij nogtans op den algemeenen geest des tijds letten, schijnt ons daarin eene heilige verzekering aanwezig te zijn, dat, zoo lang die leeft, standhoudt en voortgaat, onze instellingen de beste van dien aard op zijde zullen streven, en dat die waarborg niet van enkele menschen zal afhangen, wijl het duistere ondeeltje der Natie door het schitterend zonnevuur wordt overschonen, en naauwelijks te midden van dien glans meer zichtbaar is.

DRUKFOUTEN.

In ons vorige nummer zijn eenige zinstorende drukfouten ingeslopen, welke men aldus gelieve te veranderen.

- Bladz. 1.* eerste kolom, in het midden, staat: *De President berigt, dat hij nog heeft ontvangen*, enz. lees daar voor, *De President berigt dat hij van zijne Exc. den Minister van Finantien heeft ontvangen*, enz.
- Bladz. 2.* op het einde, staat: *hevigen uitslag* lees *hevigen uitval*. — *Bladz. 3.* in het midden, voor *niet algemeene stemmen*, lees: *met algemeene stemmen*.

Advertentien.

Bij H. C. A. THIEME te Zutphen, wordt met goed succes gedebiteerd en is alom te bekomen: 1. Nieuw duitsch-holländisches und holländisch-duitsche Handwörterbuch, 2te verbesserte auflage. 2. SAMMLUNG Auserlesener Geschichten zum Nutzen und Vergügen derer, welche die deutsche Sprache erlernen wollen, 2te verbesserte auflage. 3. MEIDINGER, Nieuwe beoefenende Hoogduitsche Spraakkunst, 2de verbeterde Druk. 4. MEIDINGER, Fransche Lees oefeningen, geschikt om in het Nederduitsch te vertalen, 3de Druk. 5. MELNEKE, Oefeningen om Fransch te leeren schrijven, door VAN MOOK, Kostschoolhouder te Delft, 2de Druk. 6. Méthode Familière pour ceux qui commencent à s'exercer dans la langue française, composée par P. MARIN, 3me édition, corrigée et augmentée par J. VAN MOOK. 7. J. VAN WILTE RZ., ~~Handboek der Latijnsche Taal~~, 1ste Deel, met eene uitmuntende Kaart van Nederland. 8. Beknopt Aardrijkskundig Schoolboek, volgens de nieuwste Landsverdeeling, 2de veel vermeerderde en verbeterde Druk, met 8 nieuwe Kaartjes door L. VAN WIJCK RZ. 9. HEEREN Handboek der Geschiedenis der Oude Staten, door DOORNSEIFFEN. 10. JUNGST, Lexicon latino-belgicum ex majori schelleriano aliisque contractum in usum studiosae juventutis, met eene Voorrede van wijlen Prof. H. BOSSCHA. 11. FRIESEMAN, Nieuw Nederduitsch-Latijnsch Woordenboek, 2 Deelen. 12. JACOBS, Grieksche Leerboek voor Eerstbeginnende, ten gebruik der Latijnsche Scholen, 1ste Deel, 2de verbeterde Druk, door RECTOR LÉEN. 13. Dito 4de Deel, Poetische Gedeelte. 14. GEDIKE, Engelsch Leerboek voor Eerstbeginnenden, 5de verbeterde Druk. 15. DÖRING, Vertalings-Proeven voor hooger vorderde Leerlingen in de Latijnsche Taal, 1ste Deel, met eene Voorrede van Prof. BOSSCHA; het Tweede Deel bewerkt door RECTOR NAGEL, te Tiel. 16. VAN STEENDEREN, Opstellen of Oefeningen voor de Nederl. Jeugd om het fransch te leeren schrijven, naar aanleiding van AGRONS opstellen. 17. *A Series ora commercial letters* intended to give a general knowledge of Business to those young persons, whose views are directed to commerce.

De Boek- en Kaarthandelaar MORTIER, COVENS EN ZOON te Amsterdam, zullen uitgeven eene *Staat- en Geschiedkundige kaart van het Koninkrijk der Nederlanden*, naar tijdrekenkundige orde, aanvangende 50 jaren voor de geboorte van J. C. en voortgaande tot in deze 19de Eeuwe, begeleid van eene *Geschiedenis des Lands in dezelfde Chronologische orde*, in één Boekdeel, door J. A. G. BOOM, Christen Leeraar te Boskoop. — Een *Berigt van Inteekening*, vergezeld met eene *gegraveerde Proeve der Kaart*, is bij eerstgemelden en bij de voornaamste Boekhandelaren in het Rijk gratis te bekomen.

On demande à La Haye pour soigner un Enfant, une BONNE Suisse ou Française, âgée de 30 à 45 ans parlant correctement la langue Française, ayant déjà servie en cette qualité en Hollande et en état de produire des témoignages de bonne conduite et satisfaisants à tous égards. — s'adresser par lettre affranchies sous la lettre Z. Chez le Libraire B. SCHEURLEER, Veestraat, à La Haye.

SCHIEDAM, den 27 Maart.
 Genever, de 30 Virtels, zonder Fust 6 $\frac{3}{4}$ L
 — Amsterdamsche Proef. 8 $\frac{1}{4}$ —
 Zonder de Belasting.